Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302 Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036 УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCIII. Ч. 81. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 30-го КВІТНЯ 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, APRIL 30, 1986 No. 81. VOL. XCIII.

Громади в Джерзі Ситі і Байоні протестують проти переслідування УКЦ

Джерзі Ситі, Н. Дж. — З нагоди сумної річниці 40-річчя спроби насильної ліквідації Української Католицької Церкви в Україні, громади в Джерзі Ситі і Байоні запротестували офіційно проти переслідування цієї Церкви і її вірних в Совєтському Союзі і спроб насильної ліквідації УКЦ на Львівському „синоді" в днях 8-10-го березня 1946 року, аранжерами якого без сумніву були совєтські органи державної безпеки і речники підданої комуністичному режимові Російської Церкви.

Вони у згаданому часі не тільки проголосили ліквідацію **Берестейської Унії з 1596 року**, але поставили УКЦеркву поза законом. Українці на батьківщині і на поселеннях у вільному світі, а також дослідники церковної проблематики в Совєтськоу Союзі знають, що Львівський лжесобор був актом насилля та потоптання прав людини та прав віровизнання, а про його незаконність вже декілька разів висловлювались компетентні українські церковні чинники.

Всі ці речі представники двох згаданих громад з'ясовують дуже докладно, спираючись на історичні джерела, на окремо платній сторінці місцевої газети-щоденника „Джерзі Джорнал", поміщеної у числі з 7-го березня ц.р., поміщуючи рівночасно фотознімки помордованих в совєтських тюрмах і на засланні українських Владик. Секцію фотознімок розпочинає фотознімка Блаженнішого Патріярха і кардинала Йосифа Сліпого, уже сьогодні покійного голови УКЦеркви, який єдиний, відсидівши в концтаборах СССР 18 років прибув за стараннями Папа Іван XXIII на Захід і ще більше скріпив та розбудував Українську Католицьку Церкву в діяспорі та дав почин до створення руху за патріярхат, не згадуючи про інші заходи у справі завершення УКЦ патріярхатом.

У другій частині є загальні ствердження про переслідування Церкви в Україні, про незаконність Львівського „синоду", про ліквідацію українського єпископату тощо.

У третій частині, схопленій у 10-ти точках, є загальні ствердження і звернення до наших співгромадян-американців, а також три адреси: президента Роналда Регена, Світової Ради Церков і совєтського теперішнього лідера Міхаїла Горбачова із закликом до американських громадян усіх національних груп писати на згадані адреси і протестувати проти нечувано у нашому сторіччі насильства.

В ДНІ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УНСОЮЗ ГОСТИТИМЕ СВОЇХ ЧЛЕНІВ В УКРАЇНСЬКІЙ БУДІВЛІ

Джерзі Сити, Н. Дж. — У День Незалежности, 4-го липня 1986 року, коли ціле східнє побережжя ЗСА відзначатиме величаво віднову Статуї Свободи у її 100-річчя, Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу заплянував запросити до своєї Української Будівлі, при 30 Монтгомері вул. своїх членів, які хотіли б з даху поглянути на Статую Свободи і на програму, що буде проходити у заливах Ню Йорку і Ню Джерзі.

Впродовж дня приміщення Українського Народного Союзу друкарні і редакцій будуть відкриті для відвідин союзовців та їх найближчих родин, як також буде приготована перекуска.

З уваги на те, що треба обмежити кількість відвідувачів до 300 осіб, дораджується зголошуватись на ці відвідини якнайшвидше письмово, на окремих картках зголошення, що є поміщені в „Свободі" і „Українському Тижневику". Реченець зголошень — середа 21-го травня ц.р.

Тому, що сподіваються великого припливу туристів до Джерзі Сити на цей день, Екзекутива УНС просить своїх членів, які задумують відвідати дім УНС і побачити вид на Статую Свободи та цілий залив, не організовувати автобусів, але приїздити поодиноко, можливо публічними засобами транспорту.

При зголошенні треба подати у якій часовій групі зголошений хоче брати участь.

Якщо Головна Канцелярія УНС одержить більше зголошень як 300, учасники відвідин будуть вибрані льотерією, що буде переведена в часі 31-ої Конвенції УНС.

Екзекутива УНСоюзу запрошує своїх членів скористати з цієї вийняткової нагоди зустрічі та відвидин дому УНС.

Українська Будівля УНСоюзу.

СССР ПРИХОВУЄ НАСЛІДКИ НУКЛЕАРНОЇ КАТАСТРОФИ В УКРАЇНІ

Москва. — Совєтські джерела масової інформації тільки загальниково подали до відома про нуклеарну катастрофу в Україні в місцевості Чорнобиль, приблизно 80 миль від Києва. Інформацію цю вони подали тільки тоді коли Швеція й інші Скандинавські країни зареєстрували в себе високий відсоток небезпечної радіяції. Радіяція, як повідомляли пізніше західні дипломати з Мадярщини, Польщі, Румунії та інших східньоевропейських країн, покрила цілу Східню Европу, Україну, зокрема, в дуже небезпечному відсотку.

Очевидно, вранці, 29-го квітня ц.р., не зважаючи на урядову мовчанку вже було відомо багато більше про самі розміри катастрофи і про страшні наслідки вибуху. Коли ця інформація йшла до друку, то зі Швеції повідомили, що совєтська амбасада в тій країні попросила в деяких західньоевропейських країн допомоги у погашенні великих розмірів вогню і рятуванні населення. Кореспонденти поінформували, що вночі з понеділка на вівторок, тобто з 28-го на 29-го квітня, розпочалась масова евакуація населення з Чорнобиля і довкола Києва у промірі приблизно 100 миль. Стало також відомо, що вода, городина, і все те, що було виставлене під загрозу затруєння нуклеарної радіяції в Києві й околиці є небезпечні для споживання і місцеве радіо закликає населення до обережности. Великі військові збірники-цистерни почали довозити питну воду для Києва з населенням 2,279,000 з віддалених місцевостей, або фільтровану.

Покищо не відомо скільки людей загинуло, а скільки померло пізніше від поранень, бо ці цифри також приховують офіційні совєтські чинники. З огляду на обмежені можливості рятунку західні знавці нуклеарної зброї і атомових вибухів та катастроф припускають, що загинлуо дуже багато осіб, а ще більше загине в наслідок сильної радіяції.

У Швеції почали масово розприділяти серед населення йодинові таблетки проти радіяції, хоч радіяція в Скандинавських країнах не є ще дуже шкідливою. Знавці побоюються, що радіяція наробить багато більше шкоди в Україні і в сателітних країнах, з огляду на скерування нуклеарних хмар в сторону радше на Захід. Почав також падати дощ, який у цьому випадку буде шкідливим, бо він змиватиме радіяцію з повітря і вона з дощем падатиме на поля, сади, городи, озера, ріки тощо.

У вівторок вранці, 29-го квітня також президент Роналд Реґен запропонував допомогу З'єднаних Стейтів Америки, якщо за такою допомогою звернеться до Вашінгтону Совєтський Союз. Дехто з американських спостерігачів порівнює вибух в Чорнобілю до вибуху в Нагасакі в Японії під час Другої світової війни.

Існує також побоювання, що вбивчий відсоток радіяції продістанеться також на Схід аж до Ленінграду і Москви, але фактично найбільше загрожена Україна і сусідні з нею країни. Совєтський Союз має 15 таких нуклеарних реакторів, незабезпечених перед радіяцією у випадку катастрофи, бо совєтські режимники ледви чи дбають про населення у такому випадку.

В рятункових акціях бере участь в першу чергу армія, міліція, парамілітарні частини, частини моряків Чорноморської фльоти та пожежники.

В Буенос Айрес створено музей іміґрації

Буенос Айрес, Аргентина (ПС ІСНО). — Міністерство внутрішніх справ Аргентини, постановою ч. 879 з 20-го серпня 1985 року, за підписом міністра внутрішніх справ д-ра Антонія Трокколі, створило при державному управлінні переселень Аргентини музей, архів і бібліотеку іміграції.

У наслідок того, 4-го вересня 1985 року відзначаючи День Іміґранта відкрито таблицю в місці, де має знаходитися створена установа, а саме на будинку колишнього „Готелю Іміґранта" в Буенос Айрес. Після здійснення цього довгоочікуваного проєкту чужинецькі спільноти, які були його ініціяторами, тепер візьмуться до надання йому конкретних форм.

В тій цілі д-р Люїс М. Помбар в імені управління призначив управу в складі: Сантіяго Ґозалес (спільнота еспанська), Люїс Палляро (спільнота італійська), Левон Левоніян (спільнота вірменська), Богдан Коваль (спільнота українська), Люїс Ю. Місіудас (спільнота балтицька), Бенедикт Ґаєґо Сільва (спільнота португальська) і Йосип А. Сокн (спільнота ливанська).

ПРОДОВЖЕННЯ ВИСТАВКИ М. НЕДІЛКА

Ню Йорк. — З уваги на велике зацікавлення третьої з черги і останньої вже посмертної виставки образів Миколи Неділка, виставка продовжена на два тижні до 11-го травня ц.р. В неділю 4-го травня (Великдень) виставка закрита. Ґалерія ОМУА, 136 — 2-га Авеню, 4 поверх.

У СВІТІ

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН, розмовляючи телефоном під час свого короткого перебування в Гонолюлю на Гаваях, з колишнім президентом Філіппін Фердинандом Маркосом, відхилив дуже лагідно, але рішучо його прохання допомогти йому повернутися назад до Філіппін на давнє президентське становище. Білий Дім, як відомо, нав'язав вже формальний зв'язок з новим філіппінським президентом Коразон Акіно і ЗСА обіцяли їй, тобто новому президентові, всяку економічну, військову й іншу допомогу в найближчому часі. Покищо Адміністрація Р. Регена погодилася виділити з фонду допомоги для закордонних держав додаткових 150 мільйонів для Філіппін.

ТЕРОРИСТИЧНІ АТАКИ звернені проти американців, британців та інших заставили багатьох призадуматись глибше над проблемами міжнародного тероризму. У З'єднаних Стейтах Америки і в Ервопі почали солідніше приглядатися до організацій і державних репрезентацій, які займаються, або можуть займатися тероризмом, щоб таким чином встановити чи тероризм є дійсно скоординованою активністю держав, чи багато терористичних актів різні, зокрема арабські групи, переводять самовільно, використовуючи тільки ту чи іншу обставину. Наприклад, західньонімецька розвідка підтвердила, що принаймні два терористичні акти в Европі були вислідом нескоординованих груп, які вирішили прикрити свій злочин бомбардуванням Лівії американськими воєнними літаками. Студії над цією справою продовжуються.

АМЕРИКАНЦІ, ЯКІ ЖИВУТЬ чи працюють в Европі, мусіли змінити цілий спосіб свого життя з огляду на можливість терору скерованого різними пацифістичними радикальними групами проти них. Вони змушені стояти в довгих чергах при перевірці автомобілів, які заїжджають до мешканевих будинків призначених для американців, вояки стережуть автобуси, які возять дітей до шкіл, офіційні будинки і амбасади обкладені барикадами для захорони перед самовбивчими автомобільними атентатами, частіше, як перед тим, користувалися пашпортами тощо. Багато родин, які не мусять перебувати в Европі, повернулися до ЗСА з причин обережности.

ПРИБЛИЗНО 100 АФҐАНСЬКИХ повстанців загинули в обороні одної із своїх важливих баз біля пакістансько-афганського кордону. База, як кажуть поінформовані особи, служила для достави з Пакістану зброї, харчів, військового матеріялу, амуніції, свіжих підкріплень, тобто молодих рекрутів з таборів втікачів в інші місцевості Афганістану. Як відомо, совєтські окупаційні війська, з допомогою афганських регулярних частин, перевели цієї весни одну з найбільших і найбільш нищівних офензив проти антикомуністичних повстанців і цивільного населення, яке симпатизує з партизанами. Західні дипломати в Індії кажуть, що в боях з повстанцями загинуло дуже багато совєтських і афганських комуністичних вояків.

НОВА ЗЕЛЯНДІЯ знову запротестувала проти випробування Францією своєї нуклеарної зброї на Пацифіку, першого в цьому році і 73-го на Південному пацифіку від 1975 року. Прем'єр-міністер новозеляндського уряду Дейвид Ленґ заявив кореспондентам, що його уряд вимагатиме від Об'єднаних Націй спеціяльної ухвали, на підставі якої країни, які випробовують свою нуклеарну зброю, загрожуючи іншим країнам, повинні мати дозвіл від даних країн. Крім того, його уряд домагатиметься підписання договору про заборону нуклеарної зброї в міжнародних водах, бо, мовляв, ніхто не має права вважати міжнародні води своєю територією, що противиться міжнародному праву.

ІЗРАЇЛЬСЬКА ПОЛІЦІЯ знайшла тіло забитого вистрілом з пістолі в голову британського туриста, 28-річного Пола Еплебі, в арабській частині міста Єрусалиму. Він правдоподібно відвідував місце поховання Ісуса Христа, заявили офіційні речники поліції, які ведуть слідство у справі цього вбивства. Ізраїльські засоби масової інформації навіть не сумніваються, що британський громадянин став жертвою пролівійських терористів, які мстяться тепер на американцях і британцях за збомблення Лівії американськими воєнними літаками. Стало також відомо, що на вимогу лівійського диктатора полковника Муаммара Каддафі останніх шість американських кореспондентів і фоторепортерів покинули Лівію в неділю, 27-го квітня. В іншій частині світу, а саме в Мехіко, поліція відкрила вчасно підготову нового бомбового замаху на американську амбасаду і готель Шератон, біля яких терористи залишили автомобіль наладований експльозивним матеріялом.

ДЖ. ШУЛЦ ЗАКЛИКАЄ ДО БОРОТЬБИ З РЕЖИМОМ КАДДАФІ

Лос Анджелес. — Державний секретар Джордж Шулц дав інтерв'ю для газети „Лос Анджелес Таймс", в якому він сказав, що З'єднані Стейти Америки повинні обдумати тайні акції проти режиму лівійського диктатора Муаммара Каддафі і посилити економічні санкції.

Дж. Шулц, який буде разом з президентом Роналдом Регеном на зустрічі лідерів урядів семи індустріяльних країн Заходу в Токіо, сказав, що Президент буде переконувати союзників прийняти строгі економічні і політичні санкції проти Лівії. „В Лівії, — сказав Шулц, — є багато незадоволених режимом Каддафі. Якщо ми ізолюємо його економічно і політично, то його становище в країні ослабне".

Державний секретар сказав також, що З'єднані Стейти мають багато різних засобів боротьби і можуть застосувати тайні операції, якщо вважатимуть, що вони приведуть до успіху. На думку Шулца, налет американських літаків на Лівію став поворотним пунктом у боротьбі ЗСА з тероризмом. „Ми дали зрозуміти Каддафі, що йому доведеться резплачуватися за свої дії І ця плата може бути дуже високою".

Шулц з похвалою говорив про недавні рішення Европейської економічної спільноти про заходи проти Лівії. Ці заходи включають зменшення працівників лівійських амбасад, обмеження проїзду лівійських дипломатів на території даної країни, більш сувору процедуру видачі віз лівійцям тощо.

Відповідаючи на запитання щодо пропозиції Р. Регена про надання борцям за свободу Нікараґва допомоги у висоті 100 міл. дол. Шулц сказав, що це єдиний спосіб примусити комуністичну хунту сісти за стіл переговорів з опозицією.

Однак Шулц зауважив, що сумнівається, чи сандіністи погодяться на переговори.

Шулца попросили прокоментувати слова колишнього державного секретаря Генрі Кіссінджера, який сказав, що „100 мільйонів долярів замало повстанцям для перемоги над сандіністами".

„Я вважаю, — відповів Шулц, — що, на думку Генрі Кіссінджера, ми або повинні взагалі не допомагати повстанцям, або оголосити сандіністам нуклеарну війну. Я не погоджуюся з цим. Ми повинні застосувати проміжні заходи".

В АМЕРИЦІ

ЧИНОВНИКИ ДЕПАРТАМЕНТУ справедливости категорично заперечили, що Департамент може заборонити приїхати до З'єднаних Стейтів Америки колишньому генеральному секретареві Об'єднаних Націй Куртові Вальдгаймові. Ці ж чиновники підтвердили, що керівник відділу спеціяльних розслідувань Департаменту справедливости Нілл Шер рекомендував заборонити К. Вальдгаймові в'їзд до ЗСА. Однак чиновники сказали, що це лише рекомендації одного з відділів Департаменту і не більше.

ПО З'ЄДНАНИХ СТЕЙТАХ Америки робить поїздку делегація восьми совєтських ветеранів Другої світової війни, яку її організатори назвали „Поїздка совєтських ветеранів за мир". Агентство ЮПІ повідомило, що така ідея виникла під час минулої зустрічі між совєтськими і американськими ветеранами на Ельбі.

ЗАСУДЖЕНА НА 18 РОКІВ за шпиґунство на користь Совєтського Союзу Свєтлана Оґороднікова звернулася до окружного судді Дейвида Кейона з поданням, в якому вона повністю заперечує свою вину. „Коли американці називають мене російською шпиґункою, я обурена", — пише С. Оґороднікова, яка твердить, що ні вона, ні Ричард Міллер, чиєю спільницею її визнав суд, ніколи не порушували американських законів і навіть співпрацювали з ФБІ.

ДО З'ЄДНАНИХ СТЕЙТІВ Америки у травні ц.р. прибуде з візитою з Ізраїля відомий жидівський активіст Анатолій Щаранський. Спікер Палати Репрезентантів Томас О'Нілл і лідер републіканської більшости в Сенаті Роберт Дол прийняли рішення вшанувати його 13-го травня на спеціяльній церемонії, яка відбудеться в Білому Домі. А. Щаранський зустрінеться також з президентом Роналдом Регеном.

НА КОНҐРЕСІ ХІРУРҐІВ у Бостоні повідомлено, що американські вчені винайшли штучну шкіру, яка з успіхом може замінити людську. Були представлені результати лікування хворих, які дістали тяжкі попарення або попечення, що займали понад 60 відсотків поверхні тіла. Досі такі попалення приводили до смерті. Трансплянтація штучної шкіри допоможе врятувати багатьох хворих.

Ізраїльський уряд знав про контрабанду

Вашінгтон. — Колишній ізраїльський генерал Аврам Бар-Ам, заарештований за нелегальний продаж американської зброї Іранові, з в'язниці на Багамських островах зробив заяву під час розмови з кореспондентами ізраїльської газети „Давар", які сполучилися з ним телефонічно. Він сказав, що хоч ізраїльський уряд твердить, що нічого не знав про цю контрабанду, це не відповідає правді.

„Військове командування (Ізраїля) знало про цю групу, в якій я був дорадником. І якщо уряд Ізраїля нам не допоможе, я не збираюся сидіти тут (у в'язниці) місяцями ні за що. Я піду назуетріч ЗСА". В інтерв'ю по ізраїльському радіо він заявив: „Ми намагалися продати зброю, що належала державі (ЗСА). Між іншим, у цій афері брало участь дуже багато людей. Ми — це лише невеличке кільце".

Як відомо, дотепер обвинувачені в спробі нелеґального продажу американської зброї Іранові 17 осіб. Дев'ять з них, в тому і ген. А. Бар-Ам, вже заарештовані, а вісьмох розшукують. До речі, ще перед виходом на емеритуру ген. Бар-Ама обвинувачували в ряді зловживань, наприклад, і в тому, що він розлавав зброю своїм друзям.

Часопис „Вашінгтон Пост" в числі за 24-го квітня подав, що ген. Бар-Ам вийшов з армії на пенсію в 1984 році. В 1982 році, під час нападу на Ливан він займав другий по важливості командний пост в ізраїльських військах на півночі країни і грав ключеву ролю в ливанських військових операціях.

Міністерство оборони Ізраїля негайно заявило, що ізраїльський уряд ніякого відношення до іранської афери не мало, але генеральний директор міністерства Менахем Мерон перевів опит всіх чиновників, які могли б дати дозвіл на продаж зброї. В заяві міністерства сказано: „Ізраїль не мав ані безпосереднього, ані посереднього відношення до цієї афери. Мова йде про часних осіб, які діяли на власну руку". Проте, „Вашінгтон Пост" вже два дні підряд цитує, не подаючи імен, американських урядових осіб, які твердять, що існують посередні докази того, що уряд Ізраїля знав про цю злочинну оферу. Змовники, мовляв, говорили, що користувалися послугами ізраїльської розвідки Мосад для перевірки благонадійности своїх співучасників. Один американський урядовець мав сказати, що продаж такої кількости військової техніки без відома ізраїльського уряду, мовляв, був неможливим.

Ізраїльське радіо повідомило, що у ген. Абраама Бар-Ама є лист міністра оборони Ізраїля Іцака Рабіна з дозволом на торгівлю зброєю, проте не з Іраном.

У Філядельфії відбудеться виставка О. Мазурика

Філядельфія (Л. Я.). — Тут у приміщеннях Українського Освітньо-Культурного Центру відбудеться виставка ікон та інших картин мистця Омеляна Мазурика.

О. Мазурик уродженець Лемківщини від 1968 року живе постійно у Парижі і є широко відомий із своїх картин, зокрема з релігійною тематикою, так серед чужих, як і в українській спільноті, та влаштовував вже ряд виставок на американському континенті.

Виставка у Філядельфії в приміщеннях УОКЦентру буде відкрита в п'ятницю, 9-го травня 1986 року, о год. 8-ій вечора. Слово про мистця виголосить маестро Петро **Мегик**.

Виставка буде відкрита в суботу і неділю, 10-го і 11-го травня в годинах від 11-ої до 6-ої по полудні.

Знов влаштовують „Великдень навколо світу" в УІА

Ню Йорк. — Український Інститут Америки влаштовує вдруге „Великдень навколо світу", у п'ятницю, 9-го травня, о год. 6:30 вечора.

У програмі — святкові традиції, музика та великодні страви різних народів, між ними греки, литовці, естонці та українці.

Організатором програми є Ліда Савойка, а їй допомагають Рома Прийма-Богачевська, Оксана Кузьмак, інж. Юрій Базилевський та Ярослав Пастушенко. Цей комітет повідомляє, що посадник Ню Йорку Едвард Кач, та президент Менгеттенського повіту Ендрю Стайн прибудуть на цю святкову імпрезу.

Вступ на вечір — добровільні датки — 10 дол. Увесь прибуток призначений на влаштування програм про міжнародні відносини. Через обмежену кількість місць, адміністрація УІА просить телефонувати на число: (212)-288-8660, щоб замовляти місця заздалегідь.

ВЕСНЯНА ЗАБАВА В КЕРГОНКСОНІ

Кергонксон, Н. Й. — Пластова Станиця в Кергонксоні влаштовує весняну забаву в суботу, 10-го травня ц.р., о год. 8:30 на Союзівці. Гратиме оркестра Н. Гірняка. Дохід призначений на пластові табори.

З'ЄДНАНІ СТЕЙТИ АМЕРИКИ розчаровані тим, що Греція не бажає виконати рішення Европейської економічної спільноти про зменшення кількости персоналу лівійських амбасад та про інші заходи проти Лівії. Таке рішення було прийняте минулого тижня всіми 12-ма країнами Европейської економічної спільноти, але Греція, яка підтримала це рішення, не має наміру його виконувати. Прем'єр-міністер Греції Андреас Папандреу сказав, що Греція не має доказів причетности режиму Каддафі до вибуху в диско-клюбі в Західньому Берліні і тому осуджує налет американських літаків на Лівію.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00 UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00 Для членів УНСоюзу $7.50 на 6-місяців, $15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — $1.00.

Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Подорож Реґена по Азії

Президент Реґен відлетів в минулу п'ятницю з летовища в Лос Анджелесі на 13 днів до кількох країн Азії й Океанії, щоб протягом 13-ти днів перебороти 22,250 миль. Перед відлетом Реґен заявив, що причиною тієї подорожі є щораз тісніший зв'язок Америки з Далеким Сходом та заповів, що він переговорюватиме про справи господарські, політичні і стратегічні. Але всі коментатори переконані, що найперше місце в отих розмовах займатиме проблема міжнародного тероризму та мобілізація всіх вільних країн світу, в даному випадку Азії й Океанії, для спільної боротьби проти тероризму. Роналд Реґен має вже 75 років, перейшов кілька важких операцій і тому не дивниця, що його дружина Ненсі вимогла на ньому, щоб робити у тій подорожі відпочинкові перерви. Таким чином першим етапом було переведення над океаном відпочинкового дня на Гаваях.

Але вже суто-політичний характер мала його телефонічна розмова на Філіппінах, з президентом Коразон Акіно, яку Президент запросив прибути до Білого Дому і ті запросини, очевидно, вона негайно прийняла. Можна здогадуватися, що в телефонічній розмові була мова про економічну допомогу ЗСА для рятування Філіппін господарської кризи та про дві американські військові бази на Філіппінах.

Президентові Реґенові товаришать у цій подорожі 215 кореспондентів, представників часописів та радіо-телевізійних станцій. У розмові з ними Президент висловився оптимістично про шанси успіху тієї подорожі, бо — мовляв — він відвідає союзників і приятелів Америки. Шпилем тих нарад буде вершинна конференція міністрів фінансових і господарських справ у Токіо. Для кожної з тих країн відвідини Роналда Реґена — це велика і радісна подія, але й великий клопіт для органів безпеки. В Японії змобілізували чверть мільйона поліції для переведення усіх можливих заходів для охорони Реґена і його дружини та протидіяння можливим терористичним актам.

Взаємини ЗСА з далекосхідніми країнами не тільки щораз тісніші, але й надзвичайно складні. Величезний дефіцит американського торговельного балянсу спричинений не тільки високими цінами робітника в Америці і дешевим робітником в країнах Далекого Сходу, але й егоїстичною політикою усіх отих далекосхідніх країн — Японії, Тайвану, навіть цілком від Америки залежної Південної Кореї, щоби використовувати принцип вільної торгівлі і вільного суперництва і заливати Америку своїм крамом. Однаково поважною проблемою є забезпека тихоокеанського обширу проти супремації Совєтського Союзу, який шаленим темпом і коштом життєвого стандарту своїх громадян розбудовує свою збройну силу, між ними військову морську фльоту. Америка хотіла б, щоб відповідальність за безпеку тихоокеанського обширу перейняла Японія, але кожний японський уряд відкликається на конституцію, яку Японії продиктував геніяльний стратег, але кепський політик, генерал Даґлес МекАртур, що Японії не вільно мати більшу збройну силу, як тільки для самооборони та втримування ладу на своїй території.

Про те, що у розмовах Реґена з володарями далекосхідніх країн буде мова про міжнародний тероризм, свідчить заява Реґена в Лос Анджелесі, перед самим його відлетом. Мовляв, „світові диктатори й терористи" мусять зрозуміти, що „платитимуть високу ціну за кожне вбивство американського громадянина і за кожний терористичний акт проти Америки". Подібне сказав державний секретар Шулц у минулу неділю у пресовому інтерв'ю. Він заперечив, наче б Америка хотіла вбити Муаммара Каддафі, але твердив, що поруч із політичною ізоляцією Лівії в міжнародному світі та економічними санкціями не є виключені „в остаточному випадку" також військові дії.

Кожна подорож американського Президента за кордон є поважною політичною подією. Ричард Ніксон започаткував американсько-китайське порозуміння і посередничив у замиренні з Японією. Тепер Реґен відвідує тільки союзницькі заприязнені країни — він не поїде до суходільного Китаю. Але концепція протисовєтської „осі" Вашінґтон-Пекін-Токіо залишається строго актуальною і не є виключене, що й ця проблема буде темою довірочних розмов Реґена з лідерами Далекого сходу.

МУЗЕЙ МЕТРОПОЛІТАН в Ню Йорку влаштовує виставку творів знаменитого французького скульптора Ожюста Родена. Серед багатьох його праць відвідувачі виставки побачать відому шестифігурну скульптурну композицію під назвою „Громадяни Калє".

Василь Пасічняк

НЕСКОРЕНА КАТАКОМБНА УКРАЇНСЬКА ЦЕРКВА

II

Вірність Христовій Церкві всієї ієрархії Української Католицької Церкви є виїмковим явищем в цілій Вселенській Церкві. Їх приклад дав наснагу до спротиву проти намірів Москви знищення нашої Церкви. Справді НКВД знайшло священиків: Гаврила Костельника, Михайла Мельника і Антона Пельвецького, які не витримали терору поліції, і погодилися стати членами т.зв. Ініціятивної Групи для переведення злуки нашої Церкви із московською Православною Церквою. Ця група почала свою юдину роботу 28-го травня, 1945 року, але вона не мала більшого впливу на духовенство і вірних. Про це свідчить між іншим, протестне зібрання коло 300 священиків під проводом о. архимандрита Студитів, монаха Климентія Шептицького, 9-го липня 1946 року в катедрі св. Юра у Львові, від яких був написаний лист до міністра СССР В. Молотова, в якому вони виступили проти неконституційного переслідування нашої Церкви. Протест ще більше посилив переслідування. Постанови т.зв. Львівського собору, скликаного на наказ Москви „Ініціятивною групою" для відлучення Української Католицької Церкви від Риму і прилучення її до Російської Православної Церкви, і повороту українців до російського православ'я, проголошено як зобов'язуючий закон, дня 10-го березня 1946 року. Московський патріярх Алексєй писав до вірних нашої Церкви: „Будемо ж від нині спільно в ограді істинно святої Православної Церкви довершувати своє вічне Спасення і нести до нього своїх духовних чад. Будьте вірними і слухняними чадами святої Русской Православної Церкви, а Бог мира і любови нехай буде з усіма Вами від нині й до віку".

Але український Божий люд не пішов за совітом нечистивого патріярха і його помічників. Москва не могла вбити духа народу та й знищити коло 5 мільйонів вірних Церкви. Серед терпінь і знущань над народом пролунав голос Пастиря із Сибіру: „Не падайте на дусі, але живіть у ваших серцях глибоку і непоборну віру, що Бог є і буде все і всюди з цілим нашим многострадальним народом у час його найбільших страждань. Він благословить Вашу боротьбу проти антихриста та щедро винагородить всі ваші муки й кривди і встане і воскресне наша Церква". Ці цілющі слова українського новітнього Йосифа-каторжника понеслись гомоном по всій Україні. Скоро росли ряди його послідовників. Церква, що її прогнали москалі із її церков, перейшла в підпілля — духові катакомби, до людських хат, стодол, криївок. Згодом розгромлена Церква зорганізувалася. Врятований Богом пізніший Патріярх Йосиф, оживитель Церкви в Україні й її пробудитель в діяспорі, на основі тайних повідомлень з України, у своєму звіті 28-го липня 1980 року говорив: „Моя Церква не тільки живе, але й росте, як в західній так і східній Україні, та у всьому Совєтському Союзі, де наші каторжники живуть, а зокрема на Сибірі". Його наслідник — Патріярх Мирослав Іван, у своїх публічних виступах сказав, що наша Церква в Україні є ієрархічно зорганізована, має свою ієрархію та 4.5 мільйона вірних. Є вісті, що там працюють вісім (німецька преса подає 10) єпископів, сотні священиків; вони секретно виховують питомців і висвячують нових священиків.

Йосиф Тереля — символ непоборности і живучости сьогоднішньої Української Католицької Церкви, написав відкритого листа „Голові КДБ при Раді Міністрів СРСР Ю.В. Андрпову, в якому перше навів цитат із Другого листа Ап. Павла до Коринтян, 6:14: „До чужого ярма не впрягайтесь з невірними, бо що спільного між праведністю та беззаконням, або яка спільність світла з темрявою?" і дальше продовжував: „Юрію Володимировичу! Вам можуть впасти в око вище наведені слова євангельського Апостола Павла і Ви годитесь з тим, що дійсно у нас з Вами мало спільного — Ви можновладець і один із тих за спинами яких беззаконня творить свій власний 'закон' — 'будь мені другом, або я тебе вб'ю'. Я за переконанням — Людина. За віроісповіданням — християнин, точніше український католик, уніят. Так, той уніят, що не має офіційно признаної Церкви; той уніят — якому під страхом тюремного ув'язнення заборонено відправляти культові молитви та дії — сповідатися, христити дітей, каятись та святкувати церковні свята, щоб йому не було сказано згори: 'войовничий католик'

„Українська Католицька Церква у Катакомбах! Кому-кому, але Вам це це добре відомо. Хіба не дивно — доба Діоклетіяна давно минула, маємо XX століття, а українські католики в катакомбах. (Печерники є і багато інших християнських общин на території СРСР). Та мова йде власне про мене особисто і про Вас. Ще з моїх табірних протестів і заяв моя родословна Вам добре відома, але Вам слід нагадати ще раз, хто я. Я один із тисяч християн, які відчули на власній шкірі Ваш можновладний кулак".

Закінчення буде.

Любомир Калинич

ДВА ЖУРНАЛИ — ПОРІВНЯННЯ

Насильна довголітня русифікація обездоленої але нескореної нашої батьківщини — добре відома. Ця русифікація об'являється у всіх галузях українського культурного, мистецького, релігійного, а також наукового життя. Одним доказом із повище наведеного твердження хай послужить факт, що на адресу Головної Управи Товариства Українських Інженерів Америки у Ню Йорку приходить технічно-науковий журнал, що його редагує Академія Наук Української ССР. З душевним болем і гіркотою подаємо до відома, що той журнал, який виходить шість разів річно у столиці України Києві, не є редаґований у нашій рідній мові, а виключно у мові „старшого брата"... Назва журналу звучить: „Кинематика и Физика Небесных Тел" „главный редактор Я. С. Яцкив" і 16 співредакторів, звучання дев'ятьох прізвищ вказує на це, що є росіянами. Не зважаючи на те, що Українська ССР є репрезентована в Об'єднаних Націях як. т. зв. незалежна республіка з правом голосу, але вона не має права мати редаґований рідною мовою технічний журнал.

У противоріччя до повище сказаного, з великою приємністю і навіть з гордістю відмічуємо факт, що Головна Управа ТУІА від 1953 року розсилає двічітричі в році всім, 1,000 членам технічний журнал п.з. „Вісті Українських Інженерів", редаґований у 90-ох відсотках українською мовою. Кілька примірників цього журналу розсилається також на адреси деяких наукових установ в УССР, щоб утримувати з нашими братами по крові професійний контакт. Також висилається ці журнали тому, щоб потішити їх, що українські інженери, ті які колись причалили до берегів цієї країни, а також молодші, вже тут роджені чи тут виховані, не цураються своєї матірної мови, а навпаки, хочуть цю мову плекати і зберегти її включно з українською технічною термінологією.

Під сучасну пору „Вісті Українських Інженерів" є єдиним висококваліфікованим журналом у світі, де українською мовою поміщується наукові статті із різнорідних дисциплін, де говориться про здобутки найновішої технології, архітектури та мистецтва. У „Вістях" теж систематично інформується про діяльність наших колеґів, про їхні професійно-наукові осяги у праці та індустрії. Авторами фахових статтей є українські професіоналісти, які здобули успішний технічно-науковий стаж та признання у різних галузях технологічних дисциплін чи наукового дослідництва і то, у маштабах найбільше індустріялізованої у світі країни.

Товариство Українських Інженерів Америки і Канади, найкращим речником якого є „Вісті", завжди протиставиться новим хвилям україномовних технічних утисків і засуджує експлуатацію багатств України і її висококваліфікованих наукових талантів для чужих інтересів, засуджує дискримінацію і русифікацію науки та техніки на рідних землях. У парі з тим, стверджується великий брак україномовної літератури на Україні.

Слід теж зазначити, що від декількох років друкується у „Вістях" додаток до „Вістей" англійсько-український словник вибраних термінів авторства інж. А. Вовка.

Видання „Вістей" вимагає багато наполегливої праці та вкладу часу, а також фінансових засобів. Очевидно, найбільша відповідальність та праця спочиває в руках головних редакторів „Вістей", які за час 33-літнього видавничого існування чергувалися. Але найбільш довголітнім та ентузіястичним редактором „Вістей" (бо більше 20-ти років) був таки сл. п. інженер-науковець Степан Процюк, який, на жаль, відійшов від нас у Вічність 12-го жовтня 1984 року. Ми, приятелі, колеґи, члени, втратили цю вартісну людину зашвидко. Теперішнім головним редактором „Вістей" є інж. Зиновій Туркало. Треба також сказати, що крім „Вістей", появляється кількакратно в році „Бюлетень Українських Інженерів", завданням якого є інформувати членів товариства про діяльність та професійну і товариську активність поодиноких Відділів ТУІА. Під сучасну пору, редактором Бюлетеня є інж. Іван Хамуляк, а ТУІА очолює інж. Юрій Базилевський.

Продовжування і плекання скарбниці надбань української науково-технічної літератури, втримання її якости і тотожности термінології є завданням не російськомовних журналів з України, які лицемірно збезчещують нашу живу рідну мову, а завданням і відповідальністю „Вістей Українських Інженерів", що є під сучасну пору єдиним українським науково-технічним журналом у вільному і невільному світі. Усі річники „Вістей" колись стануть оцінкою наших здобутків та важливим історичним переглядом - документом пройденого часу. Тому Головна Управа ТУІА вважає видання „Вістей" одним із важливих і найбільше корисних аспектів своєї праці.

31-ША КОНВЕНЦІЯ УНС

Василь Папіж

КОНВЕНЦІЯ УНС І ГРОМАДА ДІТРОЙТУ

Понад рік уже відомо українській громаді, що 31-ша Конвенція УНСоюзу відбудеться в днях від 26-го до 31-го травня ц.р. у Дітройті, точніше на його західніх периферіях, у Гаєтс Ріджансі готелі в Дірборні. На протязі 92-річного існування УНСоюзу — це вже друга Конвенція, що буде у нашому місті. Перша, тобто 18-та з черги, була у 1933 році, 53 роки тому.

Конвенції УНС відбуваються щотри роки. Звичайно вони бувають зворотними точками в діях і розвитку цієї установи, а при тому важливими громадськими подіями даного міста, де вони проходять. Цим самим 31-ша Конвенція УН Союзу є важливою подією нашої великої громади метрополії Дітройту.

Конвенційний Комітет, що його очолює головний радний УНС Роман Татарський, вповні здає собі справу з того, що до нашого міста прибуде коло 400 делеґатів із ЗСА і Канади. Багато їх сюди приїде з родинами. Крім Конвенції вони очевидно будуть зацікавлені нашою громадою, що її будуть мати змогу ближче пізнати. Таким чином одним із основних завдань Комітету буде показати нашу громаду в найкращому світлі, на що вона вповні заслуговує.

В більшості делеґати прибудуть на Конвенцію у неділю, 25-го травня. Цього вечора у бенкетовій залі влаштовують Конвенційний концерт із дбайливо підготованою програмою, в якій візьмуть участь мішаний хор „Трембіта" під мистецьким керівництвом Андрія Стасева, вокальний ансамбль „Волошки" з Ню Гейвену, Конн., наш „Соловейко Дітройту" — Християна Липецька, як і теж танцювальний ансамбль „Водограй" під мистецьким керівництвом Мотрі Макар-Федірко. Тому, що поміж делеґатами буде багато поміж собою знайомих осіб — комітет уможливлює зустріч, запрошуючи наше громадянство прибути на концерт. Квитки вступу вже є в передпродажу.

Зацікавлення в громаді викликає теж Конвенційний бенкет, що відбудеться у четвер, 29-го травня, о годині 7-ій вечора. Окрема Комісія підготовляє оригінальну вокально-мистецьку програму, а головними промовцями на цьому бенкеті будуть д-р Петро Саварин — президент СКВУ, Митрополит Української Католицької Церкви Стефан Сулик; короткі привіти складуть представники законодатних палат ЗСА та стейтової леґіслятури. Безпосередньо після бенкету учасники матимуть нагоду прослухати, передавані на відповідній апаратурі твори композитора Дмитра Бортнянського у виконанні Ювілейного хору для відзначування Тисячоліття Хрищення України під мистецьким керівництвом маєстра Володимира Колесника. Бенкет відкритий для всього нашого громадянства, а квитки вступу треба замовляти в членів Комітету, телефонувати на числа подані в кінці цієї статті.

Під час дня відбудуться оглядини Дітройту та українських надбань у ньому. Тури автобусами влаштовує Розваґова комісія, очолена д-ром О. Серафином.

Особливою атракцією Конвенції буде мистецька і архівна виставка. На мистецькій виставці можна буде побачити ляльки-моделі, зодягнені в українську народну та історичну ношу з колекції 81-го Відділу СУА; образотворче мистецтво наших малярів, зокрема Едварда Козака та його синів, зразки народного мистецтва, як вишивку, різьбу, кераміку, скульптуру і писанки тощо. Деякі експонати, як наприклад, сувеніри із 31-ої Конвенції УНС будуть на продаж. Не менш цікавою буде виставка архівів, на якій можна буде побачити рідкісні публікації „Свободи" і УНСоюзу з кінцем XIX сторіччя аж до наших днів. Обидві виставки будуть відкриті для відвідувачів від неділі по полудні, 25-го травня — до п'ятниці, вечора 30-го травня, від години 10-ої ранку до 6-ої вечора.

У естетично оформленій „Пропам'ятній книзі", в обидвох мовах — українській і англійській, поміщено коротку історію української громади Дітройту від початку її існування досьогодні. Низка світлин доповнює історію наших українських поселенців; цього міста. Крім цього у книжці є привіти Ієрархів наших обидвох Церков, членів законодатних палат ЗСА, суспільно-громадських і наукових інституцій. Є там теж важливі дані про Конвенції УН Союзу, Головну Екзекутиву УНС радних та конвенційних делеґатів і їхні знімки. У заключній частині цієї книги є побажання для Конвенції місцевих українських установ, осіб і комерційних фірм. Окладинка у цій книзі є роботи нашого мистця-маляра Яреми Козака; цілість книги оформила Комісія публікацій.

Розваґова комісія опрацювала окрему брошуру з вичерпними інформаціями про метрополію Дітройту, Конвенцію УНС, імпрези, прогулянки, тури тощо. Реєструючись, кожний делеґат Конвенції УНС, отримає „Пропам'ятну книгу".

Для всіх нас ясно, що 31-ша Конвенція не справою виключно цієї найбільшої і найсильнішої установи української установи у вільному світі, але цим самим, що

(Закінчення на стор. 4)

Віктор Поліщук

ПОТРЕБА ПИСАТИ СПОГАДИ

II

Кожний читач хоче знати родовід автора спогадів. Людина родиться у певному середовищі, має своїх батьків, дідів, які формували авторову свідомість. Починати, отже, спогади можна від інформацій про батьків, місце і середовище, в якому автор виріс. Про дитячі роки писати тільки те, що, евентуально, мало вплив на формування психіки, моралі автора. Слід уникати подробиць, повторень. Але цікавими будуть описи економічних і соціяльних умов, в яких ріс і виховувався автор. Читача, чи теж майбутнього історика цікавитиме чи дитинство автора пройшло в убогій родині, чи в достатках, в якій хаті жив автор, чи це були умови життя, відповідні до вимог цивілізованої людини XX століття. Які в автора були сусіди, яка їх національність, віровизнання, освіта, переконання, політичні погляди.

Важливою частиною спогадів буде формування свідомости автора — національної, визнаневої, загальнолюдської, врешті ідеології, політичних поглядів. Хто і який вплив мав на формування авторової моралі.

В описи життя автор повинен уплести свої перші конфлікти з оточенням — які це були конфлікти, з ким, на якому тлі, як автор їх оцінює сьогодні. Не буде зайвим в описі спогадів при кожній важливішій події подати до неї свій сьогоднішній коментар.

Мабуть у всіх авторів найважливішою в громадському розумінні подією була боротьба з тим, що накипіло на душі з приводу довголітньої суспільної кривди. В одного це буде участь у визвольній боротьбі 1918-21 років, в іншого накопичувалася кривда в міжвоєнний період. Потім прийшла у слушний час реакція на ту кривду. Ще в інших найголовнішою буде участь у боротьбі 1939-1945 років. Власне ті події повинні становити центральну частину спогадів.

Автор не мусить вистерігатися власних оцінок подій, явищ. Але не може вводити до опису спогадів фікції, теж не може описувати ймовірних, але не конче правдивих подій. Все це не означає, що автор повинен уникати опису того, що чув від когось, але це треба зазначити.

Якщо автор не бажає з якихось причин називати чиєсь ім'я та прізвище, то повинен обмежитись до ініціялів особи яку згадує. Те ж стосується до назв місцевостей.

Якщо спогади будуть написані від серця, щиро, то вони матимуть вартість історичного джерела. Написати спогади можна протягом кількох місяців. Писати треба те, що приходить правдиве на думку, писати треба так, як людина мислить. Треба класти думки на папір. У випадку сумнівів щодо того, як треба писати спогади, як взятися за писання — автор цієї статті охоче дасть консультацію майбутнім авторам.

Треба повірити у свою силу. Можна і треба стати автором спогадів, книжки розміром 200-300 сторінок.

Написавши книжку спогадів...

Написавши книжку, треба її видати, тобто опублікувати. Перед тим, як книжка появиться на полицях книгарень, потрібні деякі заходи.

Слід примиритися з думкою, що більшість спогадів вимагатиме втручання особи, яка знає мову, знає правопис. Автор цієї статті мав справу з декількома рукописами спогадів і на цій підставі може твердити, що писання вимагає не тільки мовної коректи, але, а може передусім, літературного оформлення, тобто такого опрацювання тексту, щоб він був приступний для читача, щоб він поділявся на розділи, щоб текст був згідний з правописними вимогами авторської оповіді, роздумів, діялогу, монологу тощо. З рукопису треба викинути зайві, неістотні описи, повторення, треба виправити мову згідно з прийнятим правописом.

Звичайно, вказані вище справи належать до видавництва. Одначе в наших умовах майже не існують видавництва, які беруть на себе обов'язок літературного опрацювання і правлення мови рукописів. Здебільша видавництва відсилають авторів до мовників, а вже після правлення мови особою з-поза видавництва, обмежуються до компюторського чи лінотипного набору тексту, технічної коректи й друку книжок.

У таких обставинах автор спогадів повинен сам увійти в порозуміння з мовником і дати йому свою працю для літературного оформлення, виправлення мови, і, найчастіше, переписання тексту на друкарській машинці.

Коли текст майбутньої книжки вже надрукований на друкарській машинці, добре зробити з нього дві-три копії на копіювальній машині типу „Xerox". Це на випадок, коли б примірник, з якого робиться набір тексту, загубився, згорів чи його вкрали.

Під сучасну пору існують дві найбільш поширені технології набору тексту перед друком. Старша технологія, це складання на лінотипі, тобто на машині, яка відливає з олова рядки тексту. Новішою є компюторська технологія, за якою текст набирається компютором на фотографічний папір і після проявлення наліплюється на заздалегідь встановлений формат паперу.

Сам автор після приготовлення книжки до набору, повинен відвідати кілька видавництв, щоб отримати від них приблизний кошт видання книжки. Йдучи до видавництва автор повинен знати: на якому папері має бути надрукована книжка, яким розміром шрифту, який має бути розмір книжки, скільки має бути примірників, якою має бути палітурка. В основному всі ці справи можна обговорити з представником видавництва.

У наших, еміґрантських умовах, звичайно видають одну, часом дві або й більше тисяч примірників. Усе залежить від автора-замовника видання. Видавництво порадить авторові як забезпечити для книжки число і місце в Конґресовій Бібліотеці у Вашінґтоні. Крім цього видавництво дасть пораду щодо способу розповсюдження книжки.

Якщо автор спогадів з таких чи інших причин не бажає широкого розповсюдження своєї книжки, він, після лінотипного чи компюторського набору тексту, може обмежитися виданням кількох, чи кільканадцяти примірників шляхом копіювання на машині типу „Xerox". Після

(Закінчення на стор. 4)

НТШ у 125-річчя смерти Тараса Шевченка

Для вшанування 125-річчя смерти Тараса Шевченка, свого Патрона, Наукове Товариство ім. Шевченка в Европі влаштувало 8-го березня ц. р. сесію в Парижі з трьома доповідями на спеціялізовані теми.

Проф. А. Жуковський представив численно зібраній публіці в залі Бібліотеки ім. С. Петлюри доповідачів, які працюють в ділянці шевченкознавства і мають в цій домені низку дослідчих праць.

Проф. Володимир Янів виголосив доповідь на тему „Властивості української духовости в 'Молитвах' (1860) Шевченка". Доповідач проаналізував „Молитви" Шевченка, написані несповна десять місяців перед смертю поета, які, отже, відбивали повністю скристалізований і устабілізований світогляд автора. Звичайно, вони сповнені глибокою релігійністю, яка проявилася не тільки у змісті, але й у формі і шуканні найкращого вислову глибинного „крику душі".

„Молитви" не менш цікаві для соціопсихічної постави українця, що й для його духовости. Насамперед, у них відбиті доглибні бажання рівности усіх людей,— без різниці соціяльних верств. Зокрема виразно засуджені „царі", як персоніфікація „влади", а піднесені „убогі, чисті духом", як послідовники „упосліджених і переслідуваних" із нагорної проповіді Але при засудженні „царів" і панівної верстви також гостре засудження влади й сили, які переливаються в своєвілля й насилля.

„Силі" й матеріялізмові виразно протиставлені ідеал і ідеалізм. Найвищий ідеал—це Правда у змаганні до добра й окрилена любов'ю та „чистим серцем". Аналіза поетичних візій Шевченка з погляду української духовости має своє повне підтвердження у політичному „вірую" Кирило-Методіївських Братчиків—славетних „Книгах Битія", але й у тонкій історіософічній аналізі модерного вченого о. протоархимандрита Атанасія Великого, ЧСВВ, який виступив із своєю аналізою 103 роки після „Молитов",—ба що більше: засудження імперіялізму й ствердження, що український народ ніколи не посягав на чужу землю, дає силу витримати геєнну неволі й сучасному Руденкові та призводять його до українського новомесіянізму, такого близького ідеалові „Братчиків". Ці паралелі були виразно наголошені у доповіді.

Доповідь Л. Плюща під заголовком „Шаманна поетика Шевченка" є початком серії статтей на цю тему. Шаманський акт являє собою сакральне театральне дійство, що зображує як душа шамана-волхва подорожує за допомогою шаманного дерева, криниці, коня, пташки в один з трьох світів: небесний, земний і підземний. В наслідок такої подорожі, шаман-волхв приносить з інших світів свою громаду ту чи іншу цінність.

Доповідач розглядає поезії Шевченка, які містять, більш чи менш повно сюжети—ініціяції людини в шамана-лікаря, ворожку. Розглянувши елементи шаманського міту в „Причинній" та „Тополі", доповідач зосередився на поемі „Відьма-Осіка", яка найбільш адекватна сюжету посвячення ворожки. Як окремі елементи сюжету, так і загальна структура подій сюжету досить точно відповідають специфіці шаманського обряду та структурі шаманського міту.

До специфічних шаманських рис доповідач відносить сюжет подорожі в інші світи, шаманську хворобу і зміст галюцінації посвяченого, трьохчленну структуру світу, об'єднану образом шаманського дерева, зміну якостей часу і простору при переході в інший світ тощо. Виявляється, що шаманський міт дає додаткові ключі до аналізи деяких сторінок Шевченкової поетики.

Третій доповідач, проф. Мирослав Антохій, говорив про етапи розвитку шевченкознавства. Насамперед прелеґент визначив поняття і зміст шевченкознавства, особливо зупинившися на стані підсовєтського шевченкознавства. Почавши від шевченкознавчих праць проф. Зайцева, що почали з'являтися ще перед революцією 1917 року, а після 1920 року з'явилися за кордоном, доповідач поділив історію підсовєтського шевченкознавства на шість періодів, що відповідали більш чи менш суворій настанові політичної влади до шевченкознавства як елементу української культури.

Оскільки в першому періоді—1920-29 роки—з'явилися дуже цінні праці з ділянки шевченкознавства авторства Єфремова, Гермайзе, Плевака, Перетця й інших, то в дальших періодах цих дослідників переслідувано, включно до фізичного знищення, а самі досліди шевченкознавства знайшлися під пресією русифікації. Лише в кількох повоєнних роках—1956-59—можна віднотувати певну відлигу, котра дозволила на публікацію цінних дослідів, серед яких на особливу увагу заслуговують праці Олександра Білецького, який критично поставився до фальшування творчости Великого Кобзаря совєтськими вченими.

Наукове Товариство ім. Шевченка, за висловом керівника сесії, проєктує видати ці доповіді в одній з черговых публікацій НТШ.

Присутність численної публіки на цій вдалій імпрезі в Парижі є доказом зацікавлення творчістю Шевченка та глибокої пошани до свого великого Духовного Провідника.

ЗАЯВА УКРАЇНСЬКОЇ СОЛІДАРНОСТИ

Ми, українці різних поколінь і професій, заанґажовані в різних ділянках громадського життя української спільноти та життя країн нашого поселення на Заході, дуже стурбовані важким становищем наших братів і сестер на Україні. Нас щиро болить те, що український народ, як один із найчисленніших народів Европи з тривалою історичною традицією та культурою, народ, який зазнав великих жертв у боротьбі з окупантами, досі позбавлений національної, політичної та соціяльної свободи, права жити в своїй самостійній державі.

Ми з тривогою спостерігаємо за тим, як комуністична Москва пляново й безоглядно нищить усі вияви окремішности українського народу, як упродовж останніх двох десятиріч придушує визвольний і правозахисний рух українських патріотів, як жертвою її терору останньо впали такі носії духової культури і прагнень українського народу, як Василь Стус, Валерій Марченко, Юрій Литвин, Олекса Тихий,—як в'язницями, концтаборами та психушками вона намагається зламати опір інших. Український народ не є володарем своєї землі, українські селяни, робітники та інтеліґенція примушені віддавати левину частину своєї праці на підтримку ворожої їм імперії, для її загарбницьких завоювань. Українську мову фактично витіснили з публічного вжитку, з наукових і навчальних закладів. Українську культуру насильно втримують на провінційному рівні, все українське принижується на користь імперіяльної величі Росії, вільна думка ув'язнена за ґратами диктатури комуністичної партії, а українському народові, як і іншим неросійським, призначають долю тих, що змушені розтопитися в казані т. зв. радянського народу. Водночас московські комуністи та їхні відпоручники в Україні фальшують нашу історію, очорнюють нашу традицію, ширять наклепи на борців за свободу українського народу як здогадних вислужників чужих сил.

Московсько-комуністична аґентура поборює також українців у країнах Заходу. Не менш, ніж боротьба народу на рідних землях, її хвилює діяльність українців у вільних країнах світу, зокрема такі акції, як заходи для розкриття правди про штучний голод на Україні в 1933 році, у справі відзначення 1000-ліття християнства України, досягнення українців на Заході в галузі науки і культури, збереження українських історичних традицій серед нових поколінь та ін. Тому московсько-комуністичні аґенти намагаються різними способами послабити зсередини українську громаду, розсварити її, зокрема відчужити від неї молодші покоління, народжені поза Україною, компромітувати перед світом провідних діячів нібито як ворогів українського народу, вислужників чужих сил, німецьких коляборантів і подібне. Такі наклепи комуністична Москва та її вислужники ведуть від десятиліть, а останнім часом вони зосередилися зокрема на Миколі Лебедеві, всупереч історично документованим фактам, згідно з якими він був одним із найвидатніших організаторів протинімецької боротьби під час нацистської окупації України. В цій наклепницькій кампанії проти українських діячів Москва використовує окремі фальшиво поінформовані або ворожі українцям елементи західніх суспільств.

Ми свідомі того, що терор московського режиму проти носіїв ідей української незалежности, проти духових провідників українського народу на рідних землях, а також його наступ на українську діяспору та її діячів спрямований проти всього народу, проти всієї нашої громади в діяспорі без будь-якого вийнятку. Ми свідомі також, що кінцевою метою московських комуністів є тривале поневолення українського народу, придушення найменшого вогнища його опору. В Кремлі теж розраховують на припинення діяльности, а то й існування живої української спільноти в країнах Заходу. Маючи на увазі такий плян Москви, ми закликаємо українську громаду солідарно, в спільному фронті, протиставитися наступові ворога.

Тамара Бабуняк, Юрій Базилевський, Володимир Баранецький, Роман Барановський, Василь Барка, Олекса Біланюк, Роман Борковський, Богдан Бойчук, Мирослав Болюх, Богдан Боцюрків, Оксана Бризгун-Соколик, Зеня Брожина, Святослав Василько, Юрій Венгловський, Василь Витвицький, Михайло Воскобійник, Роман Воронка, Степан Ворох, Роман Гасцький, Микола Галів, Ярослав Гайвас, Борис Гайда, Марко Гайда, Ігор Гайда, Павло Гайда, Рома Гайда, Роман Гайда, Йосип Гірняк, Андрій Глуханич, Володимир Гнатківський, Михайло Головатий, Іван Головінський, Володимир Грицин, о. Іван Гриньох, Василь Гришко, Тарас Гунчак, Любослав Гуцалюк, о. Юрій Ґерич, Маріян Дальний, Роман Данилюк, Іван Дмитрик, Любов Дражевська, Уляна Дячук, Рома Ільницький, Василь Калинович, Анатоль Камінський, Василь Качмар, Богдан Коваль, Галя Козак, Іван Коляска, Богдан Кордюк, Олексій Коновал, Наталія Коропецька, Роман Купчинський, Юліян Куляс, Василь Ленцик, Мирон Леськів, Юрій Луцький, Юрій Маївський, МирославМалецький, Василь Маркусь, Дарія Маркусь, Зиновій Марцюк, Михайло Марунчак, Карпо Микитчук, Кирило Митрович, Михайло Моравський, Раїса Мороз, Аркадія Оленська-Петришин, Роман Осінчук, Роман Павлишин, Борис Павлюк, Ніля Павлюк, Роксана Паращак, Богдан Певний, Орест Питляр, Леонід Плющ, Мирослав Прокоп, Степан Процик, Дарія Ребет, Валеріян Ревуцький, Іванна Рожанковська, Ярослав Розумний, Богдан Рубчак, Петро Саварин, Євген Саламаха, Ярослав Саламаха, Ніна Самокіш, Надія Світлична, Роман Сербин, Мирослав Семчишин, Михайло Смик, Євген Стахів, Петро Содоль, Зиновій Соколюк, Ярослав Соколик, Володимир Сохан, Василь Томків, Богдан Ґитла, Зиновій Туркало, Павло Турула, Ірина Федишин, Олег Федишин, Іван Флис, Іван Хамуляк, Богдан Цимбалістий, Лев Шанковський, Евген Штендера, Дмитро Штогрин, Мирон Гнатейко, Ольга Гнатейко, Ірина Козак, Рома Прима-Богачевська, Мар'яна Рубчак.

„Держіться, ми з вами...!"

Владика В. Лостен із семінаристами

Сміливий задум Владики Стемфордської Єпархії Василія Лостена увінчався небувалим успіхом 16-го березня ц. р. День цей, згідно із його меморандумом до всіх йому підчинених парохій мав стати „Днем Молитви" за нашу поневолену вже 40 літ Українську Католицьку Церкву, що її жорстокий окупант не тільки намірився знівечити, але також насильно на землях зокрема католицької Західньої України завести московське православ'я.

У Стемфорді, що від років вважається Центром Української Культури, існує Мала Українська Католицька Семінарія, український музей і бібліотека, Релігійний Катехитичний Осередок, поруч з іншими епархіяльними установами, заплянував Владика Василій провести врочисто відзначення 40-ліття насильного „воз'єднання" нашої Церкви із московською-православною, що у казьонній московській Церкві носить назву Торжество Православ'я, а в нашому народі зветься „Днем ганебного насильства над УК-Церквою в Західній Україні."

Програма цих роковин була опрацьована виключно студентами Семінарії св. Василя Великого, що вже від шістьох місяців вивчали напів Богослужби, композиції відомого знавця релігійної музики Мирона Федорова, який в 1948-49 роках був в Семінарії інструктором музики й співу, а згодом, за заохотою Чина Отців Василіян, в цілості присвятився опрацюванню всієї нашої релігійної музики для всіх Богослужебних відправ.

Саме в цей день 16-го березня ц. р., маестро Мирон Федорів прибув на запрошення Владики із Філядельфії, щоб почути свою композицію Богослужби у виконанні наших питомців. Дійсно тут належить дати признання нашому професорові музики Йосифові Ролєві, що тільки за півроку зумів навчити своїх студентів цю композицію, та дати богомольцям велику дозу насолоди, а самому присутньому композиторові сатисфакцію із вдалого випровадження його хорової творчости.

Архиєрейська Богослужба, що її відслужив Владика Василій у сослуженні о. д-ра Петра Скринковського, мґра о. Івана Терлецького, під час якої дияконував колишній професор релігії в Семінарії о. ігумен Лев Ґолдейд, а асистентом служив о монс. Іван Свіллер, у прекрасній каплиці Семінарії, мелодійним гомоном плила в небесні хороми до Всевишнього у щирих мольбах за нашу рідну Церкву і батьківщину.

Ще до початку Богослужби поінформовано мирян, що вона буде награна на тасьмі, щоб згодом передати й нашим братам й сестрам на Україну. Не дивно, що всі вислухали її у глибокому молитовному піднесенні й думками перенеслися „на ясні зорі, на тихі води, у край веселий, на Україну..." Цей любий край, що сьогодні, як сказав світлої пам'яті наш Патріярх, „проливає ріки крови і гекатомби жертв кладе" за віру своїх прадідів.

Проповідь Владики Василія стала для всіх присутніх захоплюючою візією цих Христових Правд, що їх вчив і життям своїм засвідчив наш Спаситель. Христос прийняв смерть людини, як ми її маємо прийняти, щоб доказати нам, що над нею існує побіда, яка веде нас до життя вічного. Тому хоч наша Церква страждає в кіґтях варварського завойовника, як це було у початках християнства, так жде її світла побіда у воскресенні, із вічною нагородою життя.

Ворогові ніколи не доведеться чванитися знищенням нашої Церкви, хоча б він не знати які жорстокі методи для її знищення вживав, бо Вселенська Церква— це Божа установа, вона тут на землі побудована на „Скалі-Петрові" і „врата пекольні не одоліють її!" Для українського народу там, на батьківщині, і тут, на поселеннях, наша Церква існує, живе, розвивається, міцніє, і у авреолі свого мучеництва веде за собою мільйони вірних визнавців, що не бояться мучеництва, ані смерти. Ворог може ликувати й горлати про свою „паперову" побіду, ніби про її „ліквідацію", бо це його безсильна лють, це хижацька метода, яку він завжди і всюди вживає у своїй „тюрмі народів" і на міжнародній арені.

Тому величним гомоном і заохотою лунали слова Владики: „Не сумуйте, ми з вами, не лякайтесь, Бог з вами, не піддавайтесь, бо гнів ворога, як солома, не спалить вашої Віри! Тож держіться. Господь світ побідив і побідить усіх своїх ворогів, караючи їх огнем вічним, і підуть ці тирани у безвість віків, як давні Нерони, а наша Церква засяє у авреолі слави. Бо Христос воскрес, Україна воскресне!"

Всі богомольці на інтенцію цієї події приступали до Святого Причастя, а в кінці Богослужби по прохальних молитвах пролунав із грудей всіх могучий гимн „Боже Великий, Творче Всесильний..."

Після обіду в шкільній авдиторії відбувся панель, що приготовили його питомці, якими проводив д-р Василь Ленцик. Темою були давні й теперішні події, що склалися на переслідування нашої Церкви в Україні від часів, коли наш славний гетьман Богдан Хмельницький увійшов у союз 1648 року з Москвою, яка в хитрому задумі перехопила патріярхальні права Києва, й за сміхотворну суму 300 рублів відкупила у Візантійського Патріярха нашу титулярну юрисдикцію. Від цього часу наша Церква в Україні стала предметом московщення, під „опікою" московського, колись царського, а тепер комуністичного „казьонного" духовенства.

Англійською мовою промовляли питомці Іван Михальчик і Марко Морозович. У вичерпуючих доповідях вони старалися з історичної точку зору подати всі зазіхання Москви й совєтів на знищення нашої Церкви та зобразити її відпорну силу й витривалість у прадідівській вірі. Студенти Павло Гайда і Ігор Мідзяк говорили по-українському. Їх доповіді були прекрасно опрацьовані й незвичайно зворушливі. Наче на фільмовій стрічці проходили перед нашими очима візії страждань наших ієрархів, вірних, монашества, що не дали поганьбити свого імени, пристаючи до „московського патріярха", і ревно голосили правду Господню у муках, в тюрмах, на засланнях.

Була це дійсно велика насолода слухати молодих „ісповідників віри", що тепер готові бути послідовниками своїх визнавців, яких провідником став наш святець, Князь Церкви Митрополит Андрей і в'язень Христа, Патріярх Йосиф.

Після програми була виставка, приготована питомцями з мґр Любою Волинець, а пояснював о. д-р Скринковський. Можемо сміло сказати, що наша УК-Церква, хоча „мовчазна" й „катакомбах", діє, росте і хоч загнана в гріб ворогами", незабаром воскресне і на своє тисячоліття з Христом воскреслим скаже, як Він до Апостолів сказав: „Держіться! Я мир побідив!"

Мирослав Борисюк

Проєкт Д. Бортнянський і Фундація Тисячоліття Хрищення України

Впродовж останніх півтора року Фундація Тисячоліття Хрищення України вже виконала першу половину записів 35 духовних концертів Дмитра Бортнянського під диригентурою маестра Володимира Колесника.

У зв'язку з головним завданням видати твори Дмитра Бортнянського і тим відзначити велике Тисячоліття, Фундація завершила ряд підпроєктів, які не так давно існували тільки в абстракті.

За моральною підтримкою вона звернулася до нашого духовного і світського проводів. З огляду на високий рівень проєкту до ряду почесних патронів Фундації ввійшли: чотири Митрополити і одинадцять єпископів Української Православної і Української Католицької Церков, Світовий Конґрес Вільних Українців, Об'єднання Українських Канадських Професіоналістів та Підприємців, та цілий склад політичних діячів, між ними, прем'єри провінцій Онтаріо і Альберти;

- видала дві репрезентативні брошури, які представляють „Проєкт — Дмитро Бортнянський" і його місце у відзначенні Тисячоліття Хрищення України;
- створила імпозантний хор, у склад якого входять визначні співаки Канади і ЗСА;
- зібрала хор для запису в місто Анкастер, Онтаріо впродовж липня, від 6-го до 28-го, 1985 року;
- зорганізувала успішний концерт духовної музики в Рой Томсон Голл в Торонто 28-го липня 1985 р.; і
- видала люксусову програмову книжечку, яка представляє цей проєкт і подію тисячоліття

Від часу концерту духовної музики відбулися дві важливі події. Від 1-го листопада 1985 року фундація, яка несе фінансову відповідальність за цей проєкт, має нову і побільшену управу.

Друга важлива подія — це закінчення монтування „мастер-тейпу" перших 18 духовних концертів. Українська громада в Едмонтоні мала першу нагоду прослухати „мастер-тейп" 4-го грудня 1985 року в міській бібліотеці. Цей „Вечір музики Дмитра Бортнянського" мав великий успіх і це вказувало на високий професійний рівень запису. Щоб познайомити українське суспільство з уже прорбленою працею і дати їй нагоду послухати „мастер-тейп" організуватимуться спеціяльні вечірки для цього в кожній більшій українській громаді. Найближчі цього роду вечірки відбудуться в Чикаґо 13-го квітня і на Конвенції Українського Народного Союзу в місті Дітройт у кінці травня.

Наступні пляни Фундації — це поширення фінансової бази побільшенням членства, творення нових філій і організуванням кампаній для збирання фондів, наприклад, організуванням прослуховування „мастер-тейп". Усе це уможливить Фундації закінчити запис другої половини концертів (ч. 19-35), який плянується на липень (4-26) 1987 року.

За інформацією або з матеріяльною підтримкою можна писати на адресу: Ukraine Millenium Foundation, 295 College, St., Suite 300, Toronto, Ont. M5T IS2; тел: (416) 368-1998

Юрій Каліщук

АМБАСАДОР ЗСА В БОННІ Ричард Берт звернувся до американців з закликом не відмовлятися від вакацій в Европі із-за страху перед тероризмом. Виступаючи в Мюнхені перед групою американських промисловців, Р. Берт сказав, що Західня Німеччина та інші европейські країни надійно захищають безпеку як своїх громадян, так і туристів. „Я можу запевнити вас, що ніхто в амбасаді ЗСА в Бонні не вважає, що Европа є небезпечним місцем. Я звертаюся до всіх американців: приїжджайте в Німеччину, приїжджайте в Берлін!" — сказав Р. Берт.

УРЯД САНДІНІСТІВ в Нікараґуа, похвалився, що урядові вояки забили, або поранили, понад 1,000 антикомуністичних повстанців в цьому році. Речники нікараґуанської армії, капітан Роза Пасос, заявила, що по стороні урядової армії не було більше, як 300 вояків забитими і пораненими. Сандіністи при тому хвалитьться, що вони до кінця цього року цілковито знищать рух спротиву, а якщо зайде потреба, то збомблять табори вишколу і постачання в Гондурасі.

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що у вівторок, 15-го квітня 1986 року, несподівано, упокоївся в Бозі в Санта Фе, в Ню Мексіко,

бл. п.

Ярема (Ярко) Козій

народжений 28-го квітня 1944 року в Україні.

Був це талановитий журналіст і автор та український патріот молодшого покоління.

Великим горем прибиті родичі:

БОДАН І СЛАВА КОЗІЇ
сестра – ВІРА з чоловіком ЛУЧІЯНОМ
і сином ЛЕСЬКОМ
та близька і дальша Родина в ЗСА і Канаді

На свіжу могилу мгра В. Захарчука

В середу 19-го березня 1986 року, по короткій та тяжкій недузі відійшов у вічність мгр Василь Захарчук, бо невблагана смерть вирвала його з наших рядів, згас послідній промінь його, перестало битись серце.

Відхід Василя Захарчука у вічність — це не тільки для Патріярхального Товариства, але також і для цілої української громади велика втрата. Сл. п. Василь любив Україну, ту, тепер поневолену, як також любив український народ тут, на чужині, для котрого він жив та працював. Особлива риса Покійного — це велика рівновага духа, і наявний зовнішній спокій, з яким він йшов крізь життя. Завдяки шляхетним прикметам характеру з'єднував собі пошану і любов цілої української громади. З природи скромний, але веселий та лагідний, вмів гуртувати довкола себе друзів доброї волі, і тому залишив серед нас глибокий жаль і невмирущий спомин. Відійшла від нас людина кришталевого характеру, людина чесна, обов'язкова та жертвенна. Зі своєї скромної емеритури щедро жертвував на усі українські потреби, коли тільки до нього зверталися.

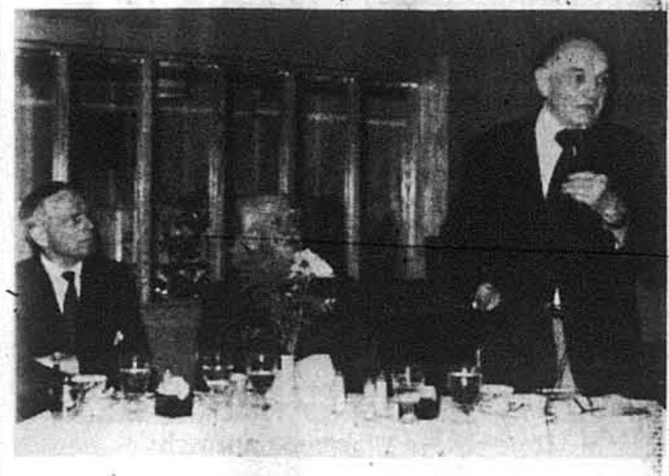
Багато літ служив нам Василь Захарчук, як один з членів основників на пості секретаря Патріярхального Товариства в Озон Парку, Н. Й. Служив вірно, терпеливо і невпинно. Покійний цікавився різними проявами громадського життя та праці українських організацій, в яких займав провідні місця в Управі. В громадсько-політичних суперечностях був соборником, був непохитним і завжди ставив на першому місці добро української справи, понад особисті, партійні чи віровизнаневі приналежності.

Похоронні відправи відбулися 22-го березня 1986 року. В похоронному заведенні прощали Покійного мгр І. Базарко, почесний голова СКВУ, від організацій, в яких разом співпрацювали, М. Білейчук від УККА і 51-го Відділу ООЧСУ в Озон Парку, і Р. Крупка від Патріярхального Товариства, як члена основника та довголітнього секретаря Відділу в Озон Парку. Численна участь присутніх в похоронних обрядах, що прийшли віддати молитовну пошану його світлій пам'яті — це доказ пошани і любови до Покійного. Відійшов в кращий світ, де немає земських турбот.

Роман Крупка

„Листи читачів" повинні бути не довші, як одна сторінка машинопису, друкована через два інтервали. Лист повинен торкатися тем, порушених тільки на сторінках „Свободи". Реагувати слід до десяти днів після опублікування матеріялу. Якщо лист пишеться рукою, то слід писати його чітко і виразно і також з великими відступами поміж рядками. Редакція застерігає за собою право скорочувати листи й виправляти мову, як і скреслювати різкі вислови.

О. Скоцень гостем у Чикаґо

Під час зустрічі промовляє О. Скоцень. Сидять (зліва) д-р Юліян Куляс і Роман Дублениця.

У середу, 9-го квітня ц. р., відбулася в модерному українському ресторані „Галанс" у Чикаґо зустріч Олександра (Леня) Скоценя з громадянством, на яку прибули біля 80 осіб, у цьому числі доволі багато спортової „сметанки".

На жаль, помимо цього, що книжка автора „З футболом у світ" була назагал написана в досить релігійному тоні, на згадану зустріч з'явився тільки один священик в особі о. Стефана Женчука від православного собору св. Володимира, який молитвою відкрив цю досить коротку, але цікаву програму, що нею вміло проводив д-р Юліян Куляс.

В програму входили: виступ мґра Ореста Городиського з добре опрацьованою рецензією книжки, по-мистецьки виконаний „Монтаж навесело" Зенона Маринця та головна промова О. Скоценя.

Після офіційної частини були ще запити і відповіді на тему книжки, в більшості дуже позитивного і будуючого характеру.

Під час згаданої зустрічі продано 22 книжки (разом біля 50 примірників у Чикаґо) та зібрано поверх 800 дол. на фонд перевидання книжки в англійській мові.

Особлива подяка належиться спонзорам зустрічі Алямові Сокологорському і Степанові Борисевичеві від пластикової фірми Інджекто-Молд, як теж д-рові Ахілові Хрептовському і Василеві Зарицькому за фінансове попертя імпрези, а на особливе вирізнення заслуговує лист д-ра С. Дершка із Саскатуну, Канада, який в цілості відчитано під час зустрічі та яким з огляду на його актуальність і доцільність дозволю собі закінчити свій звіт: „Простори ділять нас і фізично не маю змоги звеличати вашу зустріч із шанованим та любленим О. Скоценем. Все ж таки хочу поґратулювати вам за ваш шляхотний чин, який, я впевнений, увінчається успіхом і видання „З футболом у світ" в англійській мові буде вічним монументом українському спортові. Щоб приспішити реалізацію цього видання, я зложив на цю ціль 100 дол. та закликав 299 людей доброї волі, щоб створити видавничий фонд на 30,000 дол., що є відносно леґким до здійснення".

Присутній

Приготовляють черговий випуск учнів

„Рідна Школа" у Філядельфії

Як завжди друге півріччя шкільного року є дуже активне. Особливо ця пора є гаряча для випускників школи, які наполегливо готуються до здачі іспиту зрілости.

Іспит зрілости — це важлива подія у житті кожного учня, який, здобувши знання в школі на протязі 12 років, виходить за її межі, починаючи більш самостійне життя.

Школа українознавства Товариства „Рідна Школа" є однією із найбільших трьох шкіл у Філядельфії. Вона має за собою понад 31 рік виховної праці. В теперішній час вона розміщена при Українському Культурно-Освітньому Центрі Філядельфії. Це прекрасна будівля з великими просторими клясами, в яких кожної суботи діти українських громадян з Філядельфії та з околиць здобувають знання з української мови та літератури, релігії, історії, географії та культури України.

Ці знання поширюють кругозір наших дітей, і вони гордяться тим, що було здобуто і створено їхніми предками на протязі віків. Школа — це одне з вогнищ, до якого тягнуться наші діти, гуртуються навколо нього і продовжують ті традиції, які започаткували їхні батьки. Ця традиція живе, тому що кожної суботи та в інших днях тижня ми можемо побачити випускників минулих років, які і далі відвідують центр, тільки тепер вже як не як учні, а як асистенти учителів, виховники молодших груп пластунів.

Цього року у 12 клясі є 17 учнів, які приготовляються до іспиту зрілости: Ксеня Гевка, Роман Геврик, Христя Завадович, Марко Качай, Зоряна Качурак, Зенон Курилець, Євген Олинець, Ігор Павлюк, Андрій Пастушак, Оля Роспутько, Леся Рудакевич, Ліда Савчак, Тетяна Савчак, Маланка Турчинюк, Марта Ярема, Стефа Ярема та Тарас Хома.

Переглядаючи коротенькі автобіографічні довідки, можна побачити, що випускники „Рідної Школи" беруть активну участь в студентському житті американських шкіл. Вони є членами багатьох клюбів та організацій. Співпрацюють в редакціях шкільних газет, являються членами спортивних дружин, в яких показали високі досягнення; багато учнів люблять мистецтво, вчаться гри на різних інструментах на протязі багатьох років.

Слід відзначити активну працю випускників „Рідної Школи" і в українських молодіжних організаціях. Майже всі учні належать до Пласту ще з дитячих років. В теперішній час вони допомагають у вихованні молодших груп пластунів. Деякі з учнів є членами танцювальних колективів „Волошки", „Черемош" та спортового осередку Тризуб. Більшість учнів цікавляться історією, біологією, літературою та іншими предметами.

Коли проаналізувати пункт запитника „Пляни на майбутнє", то можна побачити, що випускники мріють працювати в різних ділянках, а саме: архітектури, медицини, інженерії, права, спорту й інші.

Не завжди легко здобувати ту чи іншу професію, про яку мріємо. З багатьох причин не завжди можна досягнути того, що бажаємо, але якщо більше половини учнів осягнуть ту мету, яку вони поставили перед собою, то можна сміло сказати: „Є ще порох в порохівницях!" Буде мати чим гордитись наша українська громада!.

З хвилюванням всі чекають на результати іспитів — вчителі на чолі з директором школи М. Гил, члени комітету опіки над „Рідною Школою", який очолює д-р А. Кіпа і найбільше всі батьки учнів матуральної кляси. Адже результат іспитів — це результат їхньої праці. А добрий результат — це ґордість для школи, учительського складу, батьківського комітету, яким приємно бачити, що їхня праця не пропала даром, а принесла бажані успіхи. Яким би не був цей здобуток, скромним чи великим, все одно він заохочує до праці, до продовження розпочатої справи.

Гаряча пора наступила і для батьківського комітету, що його вибрано з-поміж батьків учнів 12-ої кляси, який по традиції організує баль та бенкет абітурієнтів. Цьогорічний батьківський комітет матуральної кляси очолює А. Рудакевич. До цього часу батьківський комітет відбув ряд засідань, на яких обговорено та полагоджено багато питань, зв'язаних з проведенням балю і бенкету абітурієнтів.

Товариство „Рідна Школа", дирекція школи та батьківський комітет 12-ої кляси усвідомлюють, що без підтримки українського громадянства заплянована імпреза не буде мати бажаного успіху і тому просять місцеві організації, товариства, установи, минулорічних випускників та все громадянство, щоб вони, так як в минулих роках, взяти активну участь у торжествах з нагоди закінчення шкільного року „Рідної Школи" у Філядельфії.

Запрошуємо всіх на баль та бенкет випускників „Рідної Школи", щоб привітати і побажати їм щастя та дальших успіхів у їхньому майбутньому житті.

Баль і бенкет абітурієнтів „Рідна Школа" відбудеться в приміщенні Sheraton Hotel, 36-th and Chesnut St., 8 University City в суботу, 7-го червня ц. р., у Філядельфії, початок о год. 5:30 вечора.

Провід „Рідної Школи", дирекція школи українознавства та батьківський комітет прикладе всіх зусиль у своїй праці, щоб у всіх учасників цієї імпрези на довгий час залишився приємний спомин.

І. Качурак

ВИСТУПАЮЧИ ПЕРЕД американською місією в справах поліпшення відносин між Сходом і Заходом, сенатор-республіканець, лідер республіканської більшости в Сенаті Роберт Дол запропонував тимчасово відкликати поправку Джексона-Ваніка, прийняту в 1974 році. Поправка зв'язує надання Совєтському Союзові упривілейованого статусу в торгівлі зі зміною імікраційної політики Москви.

Потреба...

(Закінчення зі стор. 2)

зроблення копій окремі примірники можна зшити і дати їм обкладинку у палітурника.

На думку автора цієї статті, вельми і вельми важливою справою у процесі видання книжки є дійсно літературне оформлення і правлення мови. Огляд виданих досі на Заході українських книжок веде до висновку, що вони, з точки зору семантичної, ортографічної та інтерпункційної правильности набагато відстають від інших чужомовних видань. А про культуру слова треба нам дбати.

Конвенція...

(Закінчення зі стор. 2)

відбувається вона у Дітройті, вона має відповідне значення і для українців цього міста. Тож зовсім зрозуміло, що зацікавлення Конвенцією серед тутешньої громади чимраз більше зростає. Наша позитивна настанова супроти Конвенції УНС, прихильне наше відношення до делеґатів, а головно масова участь у конвенційних імпрезах матиме рішальний вплив на опінію про нас у понад 400 учасників із ЗСА і Канади. Конвенційний Комітет доклав усіх зусиль, щоб так зорганізувати ці конвенційні дні, щоб вони принесли нашим дітройтчанам славу і добре ім'я та упримнили гостям їхнє перебування у нашому місці. Тепер лиш слово за громадою.

Квитки на концерт і бенкет є вже в передпродажу. Продаються вони за засадою першенства. Їх можна набувати у всіх бюрах обидвох кредитівок і членів Комітету. Теж про докладніші інформації в справі вступів на імпрезу слід звертатися до членів Комітету: Ярослава Базюка — 584-0176 (кожного дня по 6-ій годині вечора), Ігоря Козака — 274-6329, Роми Фіґач — 273-0098; а в усіх справах Конвенції та УНСоюзу телефонувати до Романа Татарського на число 756-8229.

Слухайте наших повідомлень на таких радіомовленнях: Радіогодина Отців Василіян WPON — 1460 AM, субота о годині 2-ій по полудні; як теж на цій самій станції кожної суботи о годині 3-ій по полудні на радіогодині „Пісня України" — Василя та Романа Колодчина; як також на радіостанції „Гомін України", Кирила Цепенди на хвилях 1090 ам кожного понеділка о годині 2-ій по полудні.

ДРУКАРСЬКА ПОМИЛКА

У статті О.Т. п. з. „А український вчений творить ідола" („Свобода", ч. 73, з 18-го квітня ц.р.), треба читати: „Як це можливо, коли Ленін, як це загальновідомо, був „настоящим курдуплем" і як йому крокувати „стрімкою ходою". — Ред.